

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkter 1-4, der var:

1) Anden behandling af lovforslag nr. L 5:

Forslag til lov om afgift af renter af forbrugslån.

Af ministeren for skatter og afgifter (Foighel).

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 6:

Forslag til lov om ændring af lov om stempelafgift. (Stempelafgift på kontokøb og leje af visse forbrugsgoder samt forhøjelse af stempelafgift på visse pantebreve m.v.).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foighel).

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af lov om køb på kredit.

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 14:

Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).

Forhandlingen genoptoges.

Forhandling

Arne Bjerregaard (KRF):

Først et par spørgsmål til skatteministeren angående den sidst indsatte paragraf med hensyn til, at man kan sætte afgiften ind på en pensionsopsparing. Skal jeg opfatte det sådan, at en 20-årig, der skal have bundet 55 kr., skal have disse 55 kr. stående i 40-47 år, og at det skal måles og vejes og sikres, at der betales realrente, og at de altså ikke hæves i utide? Eller skal jeg forstå det sådan, at de skal stå så længe og stadig væk særskilt sorteres? Endelig står der ikke noget om, hvornår de kan hæves til pensionsmæssige formål. Hvilke regler skal de følge? Hvis jeg nu f.eks. gerne vil have en bil til 200.000 kr. - jeg er en af dem, der nærmer sig de 60, og jeg har aldrig haft en ny bil - så skal jeg betale 5.000 kr. i afgift, men så låner jeg i december 1987 yderligere nogle penge, og så skal jeg betale en afgift oveni på 5.000 kr. Dermed vil jeg i 1988 skulle betale ca. 10.000 kr. i afgift, og dem indsætter jeg på min pen-

sionsopsparing. Næste år får jeg så renteindtægten af mine penge, så da skal jeg ikke betale nogen afgift. Først i 1990 skal jeg betale en afgift, men hvis det er 60 år, der er grænsen, kan jeg på det tidspunkt hæve mine 10.000 kr. igen med det, som er kommet til, samtidig med at min afgift er blevet mindre på grund af afdragene. Så er vi kommet helt hen til 1993, og den tid, den sorg. Er den konstruktion rigtig? Er der noget til hinder for, at jeg kan købe min bil her i efterårsferien uden reelt at komme til at betale afgiften?

Det var om selve ændringsforslagene. Lad mig så sige om denne del af kartoffelkuren, at jeg må gentage, at jeg er fuldstændig enig i målsætningen, dog stadig væk med den generelle betragtning, at man burde have iværksat den for 2 år siden. Jeg er enig i, at det er nødvendigt at gøre det dyrere at låne til privatforbruget i fremtiden, men jeg kan ikke være enig i, at vi skal straffe folk for det, som folk med Folketingets velsignelse og tilskyndelse tidligere har brugt til privatforbrug. Som lærer må jeg vel bruge et billede: er det rigtigt at give et barn et dejligt æble og sige: »Vørsågod, spis!«, og så give det en lussing bagefter, når det har spist æblet? Er det pædagogisk og psykologisk rigtigt? Er det i det hele taget hæderligt? Jeg spørger blot, fordi jeg synes, det er det, vi nu gør. Er det rimeligt, at man nu straffes, alt efter hvilken måde man tidligere har lånt til sit forbrug på? Er det rimeligt, at velaflagte erhvervsdrivende kan låne næsten uden grænser til deres private forbrug uden afgifter, medens de erhvervsdrivende, der hænger i vandkorpen, ikke kan, selv til det mest nødvendige? Jeg finder det ikke rimeligt. Når jeg ser dette lovforslag i sammenhæng med lovforslag nr. 10 og nr. 12 og i sammenhæng med skattereformens fremtidige virkninger, må jeg sige, at jo mere jeg har set på det, jo alvorligere ser jeg det gribe ind i visse menneskers økonomiske dispositioner. Alene på den baggrund må jeg stemme imod dette lovforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

At fremme opsparingen og at besværliggøre gældsætningen, sådan at vort land kan ændres fra et gældsætningssamfund til et opsparingssamfund, var et af hovedformålene med den skattereform, som et stort flertal har